

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

– Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀσκήσεως	57
– Ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου στήν Ρουμανία	58
– Ἱερατική Σύναξις στήν Νότιο Ἀφρική	59
– Περὶ τῆς τελειώσεως ποῦ δίδει στήν ἐν Χριστῷ Ζωὴ τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Κοινωνίας, ἰ. Νικολάου Καβάσιλα	60
– Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας	62
– Ἡ Ἐναρξίς Λειτουργίας τοῦ Νέου Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς μας	64
– Ἐξαρχία Ἀμερικῆς: Χειροτονία Πρεσβυτέρου - Ὑπαγωγή Ἱερέως - Βαπτίσεις ...	66
– Ἡ Εὐχή τοῦ Ἰησοῦ, <i>Αὐτόγραφο τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ</i>	68
– Κοινὴ Ἐκκλησιᾶς Ἑλλήνων, Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων πρὸς ἔνωσιν τῶν Ρώσων Ἀνθενωτικῶν	69
– Ἀριστοτέλης Δελήμασης († 24.5.2007 ἐκ.ἡ.μ.)	71
– «Ἐἶπε Γέρων»: «Τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας εἶναι καὶ λέγεται Ἀγάπη»	72
Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγές «ΟΜΙΛΙΕΣ» τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ (CD's)	

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν.

Λεπτομέρεια Τοιχογραφίας. Κόγχη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος
τοῦ νέου Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, 2007.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἐνα ἀπὸ τὰ περίφημα κόκκινα ἐλάφια τῆς Πάρνηθος
σὲ μία ἀπὸ τὶς συχνὲς ἐπισκέψεις του στήν Ἱερὰ Μονή μας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής:
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα
στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου
Πηγῆς 91-93, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ.
Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀσκήσεως

«Ἡ εὐσπλαγχνία νὰ βαραίνει πάντοτε στὴν ζυγαριά σου...»

ΔΕΥΤΕ, εὐλογημένοι Χριστιανοί!... Ἄς ἀποδεχθοῦμε ἀσπασίως, μὲ πίστι καὶ εὐλάβεια, τὴν προφητικὴν πρόσκλησι: «Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου»!

Ἄς ἀνέλθουμε στὸ «δασὺ καὶ κατάσκιον ὄρος»² τῆς Θεομήτορος μὲ τὴν *πραξι*, δηλαδὴ μὲ τὴν ὀρθόδοξη ἄσκησι.

Καὶ ἐὰν ἡ ἄσκησίς μας εἶναι γνήσια, τότε θὰ ἀξιωθοῦμε νὰ θεωρήσουμε καὶ νὰ μεγαλύνουμε τὰ *καινὰ* καὶ *παράδοξα* τῆς Θεοτόκου.

Στὴν Πάναγγο Κόρη ἐκαινοτομήθησαν τὰ *καινότητα*. Στὴν Θεογεννήτρια Μαριάμ εἶναι «*καινὰ τὰ κατ' Αὐτὴν ἅπαντα*»³: ἐκνοφόρησε ἀδιαφθόρως τὸν Σωτῆρα μας· ἐφάνη Μήτηρ ἀπειρανδρος· ἐδάεισε σάρκα στὸν ἀνευδεῆ Δημιουργό· ἔγινε δοχεῖο τοῦ ἀστέκτου καὶ χωρίου τοῦ ἀπείρου καὶ ἀχωρήτου Λόγου· καὶ τέλος, τὸ ἄχραντο Σῶμα Τῆς διεφυλάχθη ἀδιάφθορο καὶ ἀνεστήθη καὶ ἀνελήφθη καὶ μετέστη καὶ ἐδοξάσθη ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Τῆς!...

* * *

Ὅλα ὅσα ἀφοροῦν τὴν Ἄχραντο Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι ὄντως *καινὰ* καὶ *παράδοξα* καὶ προκαλοῦν δέος καὶ ἐκπληξι καὶ θεωρία.

Ἰδίως μετὰ τὴν Ἀνάληψι τοῦ Υἱοῦ Τῆς, ἡ Κυρία Θεοτόκος συνέχισε νὰ βιώνη τὸ ἐπίσης *καινὸν* καὶ *παράδοξον* τῆς

Ἀσκήσεως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν Ἀγάπην.

Ἡ Θεομήτωρ, «διὰ τὰ μεγαλεῖα, ὅπου ἐχάρισεν εἰς Αὐτὴν ὁ Θεός, ἐσυνερίζετο τρόπον τινὰ καὶ ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἀγωνίζεται καὶ Αὐτὴ μὲ νηστείας, μὲ προσευχάς, μὲ γονυκλισίας, καὶ μὲ κάθε εἶδους ἄσκησιν» «καὶ ταῖς ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς εὐχαῖς ὁμοῦ καὶ σπουδαῖς»⁴.

Ἔτσι, ἡ Ὑπερευλογημένη μᾶς παρέδωσε *τύπον* καὶ μᾶς παιδαγωγεῖ ὡς ἀλάνθαστος Διδάσκαλος στὴν γνήσια Ὁρθόδοξη Ἀσκησι.

Ἡ Ἀσκησις, στὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸν, οὔτε εἶναι αὐταξία· ἡ Ἀσκησις εἶναι μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου περιορίζεται σταδιακὰ ἡ φιλαυτία μας μέχρις ἐξαλεί-

ψεως τῆς, ὥστε νὰ καταστοῦμε ἱκανοὶ νὰ ἀγαποῦμε· ἡ Ἀσκησις εἶναι μία ἡρωϊκὴ ἐξοδος ἀπὸ τὰ *σύνορα* τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ μία προσφορὰ θυσιαστικῆς ἀγάπης στὸν ἀδελφό μας.

Βλέπουμε, ὅτι ἡ Θεοτόκος, μὲ θαθεῖα συναίσθησι τῶν ὑπερφυῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς Αὐτήν, ἐτήρησε στὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς Τῆς μία στάσι *εὐγνώμονος ἀσκήσεως*: ἔτσι, ἡ Ἀσκησις μᾶς ἀποκαλύπτεται ὡς θεῖα δωρεά, ἡ ὁποία προσφέρεται ἐν συνεχείᾳ στὸν ἀδελφό μας καὶ ὅλη τὴν Δημιουργία.

Αὐτὸ ἐρμηνεύει τὴν θαθεῖα ἀλήθεια, ὅτι

τελικὰ ἡ Ὁρθόδοξος Ἀσκησις, ἂν καὶ εἶναι ἓνας σταυρός, ὅμως γεννᾷει ζωὴν, χαρὰ καὶ ἐλευθερία.

* * *

Ἡ Ἀσκησίς μας, ὅταν εἶναι γνησία, κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ ἔλεος. Κάθε ἀσκητικὸς κόπος μας, ὁ ὁποῖος δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἔλεος, δηλαδή ἐλεήμονα καὶ εὐσπλαγχνη διάθεσι, εἶναι πράγματι μάταιος, ὅταν δὲν κερδίζεται ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα.

Οἱ Ἅγιοι εἶναι σαφέστατοι καὶ ἀπόλυτοι στὸ καίριο αὐτὸ θέμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς: «Ἡ εὐσπλαγχνία νὰ βαραίνει πάντοτε στὴν ζυγαριά σου, ὡς τὴν στιγμή πού θὰ αισθανθῆς ἐντός σου τὴν εὐσπλαγχνία πού ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν κόσμον»⁵.

Ἄς μὴ λησμονῆται λοιπὸν ποτέ, ὅτι ἡ Ἀσκησις, ὡς διαρκὴς ἀγὼν κατὰ τῆς φιλαντίας, τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καὶ τῆς αὐτο-εκτιμήσεως, χάριτι Θεοῦ, ἀποδεσμεύει καὶ ἀπελευθερώνει τὸν νοῦ μας ἀπὸ τὴν ἐφάμαρτη τυραννία τῶν παθῶν, τὸν ὀδηγεῖ στὴν ἐπανεύρεσι τῆς ἀπολεσθείσης ὠραιότητός του, στὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωσι.

Στὴν ὑπερφυσικὴ αὐτὴ κατάστασι ἐπικρατεῖ στὴν καρδιά μας τὸ Φῶς: «ἐμβάπτεται γὰρ ὁ νοῦς ἐν τῷ φωτὶ Σου // καὶ λαμπρύνεται καὶ φῶς ἀποτελεῖται // ὅμοιον τῆς δόξης Σου»⁶: ἀλλὰ καὶ τὸ

Ἔλεος: «καυσις καρδίας ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ὀρνέων, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν δαιμόνων, καὶ ὑπὲρ παντός κτίσματος»⁷.

* * *

Τὸ Φῶς καὶ τὸ Ἔλεος, ὦ Πανύμνητε Μῆτερ, ἄς ἐκχέωνται συνεχῶς στὴν ταπεινὴ μας ὑπαρξι, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τῆς Ἀσκήσεως, χάριν τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ.

Ἄς μὴ παύσουν νὰ ἐκχέωνται, διότι Σὺ εἶσαι «ταμίας καὶ φύλαξ ὄλων τῶν θησαυρῶν καὶ χαρισμάτων τοῦ Οὐρανίου Βασιλέως Θεοῦ, ὄχι διὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνης μόνη Σου, ἀλλὰ διὰ νὰ μεταδίδης καὶ διαμοιράζης αὐτὰ εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, νοητὰ καὶ αἰσθητὰ»⁸!...

1) Ἦσ. 6' 3. / 2) Πρβλ. Ἀββ. γ' 3. / 3) Ἅγιου Ἀνδρέου Κρήτης, PG τ. 97, στλ. 1084B/Λόγος ΙΓ', Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (Β'). / 4) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Κήπος Χαρίτων, σελ. 2176, ὑποσημ., ἐκδ. γ', Βασιλείου Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1979 (μὲ ἀναφορὰ στὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ). / 5) Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Ἄπαντα τὰ εὐρεθέντα Ἀσκητικά, σελ. 151, Λόγος ΛΔ', Περὶ μετανοιῶν..., ἐκδ. Χ. Σπανοῦ, Ἀθήνα. / 6) Ὁσίου Συμεὼν Νέου Θεολόγου, Ἔργα, τ. Γ', σελ. 295, Ὕμνοι Θεῶν Ἐρώτων, ΛΘ', στχ. 61-63, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1990. / 7) Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 306, Λόγος ΠΑ', Περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν... / 8) Πρβλ. Ὁσίον Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 217α.

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου στὴν Ρουμανία

Η ΟΚΤΑΜΕΛΗΣ Ἱεραρχία τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην κ. Βλάσιον Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, μετὰ δεκάδων Κληρικῶν καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἐόρτασε μεγαλοπρεπῶς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Γλυκερίου († 1985) τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ καὶ Πρωτεργάτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως στὴν χώρα, τὴν 15.6.2007 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιοάρα, ὅπου φυλάσσονται καὶ τὰ χαριτόβρυτα Λείψανα Αὐτοῦ.

(Βλ. φωτογραφίες στὴν ἀπέναντι σελίδα) →

Ίερατική Σύναξις στὴν Νότιο Ἀφρική

ΑΠΟ 21ης ἕως 25ης Ἰουνίου 2007 ἐκ.ἡμ., Χάριτι Θεοῦ, πραγματοποιήθηκε Ἱερατικὴ Σύναξις στὴν Ἱερά Ἀνδρώα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν Πραιτώρια τῆς Νοτίου Ἀφρικής, ἡ ὁποία ἀπέβλεπε στὸν ἀναγκαῖο λειτουργικὸ καὶ κατηχητικὸ καταρτισμὸ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν μακρυνὴ αὐτὴ χώρα.

Παρέστησαν ἐπίσης καὶ ἄλλα μέλη τῆς Ἱεραποστολῆς (πρεσβυτέρους, στελέχη ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου), προκειμένου νὰ ἔχουν τὶς προϋποθέσεις συμπαραστάσεως στὸ λειτουργικὸ καὶ πνευματικὸ ἔργο τῶν Κληρικῶν.

Ἔλαβαν μέρος συνολικὰ 12 ἄνδρες καὶ 8 γυναῖκες· οἱ μὲν ἄνδρες ἐφιλοξενοῦντο στὴν Μονή, οἱ δὲ γυναῖκες στὸ κτήριο τοῦ γειτονικοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε διδαχὴ χορωδιακῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἰσαγωγὴ στὴν ἐκκλησιαστικὴ εἰκονογραφία καὶ ἀρχιτεκτονικὴ, συμμετοχὴ σὲ ἱερὰς Ἀκολουθίες, προσευχὰς καὶ συζητήσεις.

Τὰ θέματα τῶν διαλέξεων, ὑπὸ τὴν εὐθύνη τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. π. Ναζαρίου καὶ τοῦ Ὁσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Ἡλίας, ἦσαν:

Εἰσαγωγὴ στὴν Ὁρθόδοξη Πνευματικότητα, Πρακτικὴ Διοικήσις Ἑνορίας, ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις ἔναντι τῆς διδασκαλίας τῶν Κοπτῶν (Μονοφυσιτῶν) καὶ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ὁργανώσεως καὶ Δομῆς.

Ἐπρόκειτο γιὰ μία ἐπιτυχητὴ καὶ ὠφέλιμη πρακτικὴ, πνευματικὴ καὶ διδακτικὴ ἐμπειρία.

Περὶ τῆς τελειώσεως ποὺ δίδει στὴν ἐν Χριστῷ Ζωὴν τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Κοινωνίας*

τοῦ Ἱεροῦ Νικολάου Καβάσιλα τοῦ Θεσσαλονικέως (ΙΔ΄ αἰ.)

ΜΕΤΑ τὸ μύρο προχωροῦμε πρὸς τὴν ἁγία Τράπεζα, σ' αὐτὸ τὸ τελείωμα τῆς ζωῆς, ὅπου, ὅταν φθάσωμε, δὲν θὰ χρειάζεται πλέον τίποτε ἄλλο γιὰ τὴν ἐπιζητούμενη εὐδαιμονία. Ἀπὸ ἐκεῖ πραγματικὰ δὲν θὰ παραλαμβάνωμε πλέον θάνατο καὶ τάφο, καὶ μέθεξι καλυτέρας ζωῆς, ἀλλὰ τὸν ἴδιο τὸν Ἀναστάντα, οὔτε τὰ δῶρα τοῦ Πνεύματος, ὅσα ἐπιτρέπεται νὰ λάβωμε, ἀλλὰ τὸν ἴδιο τὸν Εὐεργέτη, τὸν ἴδιο τὸ Ναό, στὸν ὁποῖο στηρίζεται ὅλος ὁ κύκλος τῶν χαρίτων.

Βέβαια, Αὐτὸς ὑπάρχει στὸ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ Μυστήρια, Αὐτὸν χροίμαστε καὶ λουόμαστε, καὶ Αὐτὸς εἶναι τὸ δαίτην μας, συνυπάρχει δὲ ἐπίσης στοὺς μουμένους, ὄχι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ ὅλα, ἀλλὰ διαφορετικὰ βαπτίζοντας, ἀπαλλάσσει τὸν πηλὸ ἀπὸ τὴν κακία καὶ ἐναποθέτει τὴν μορφὴ Του, χροίνοντας τὸν καθιστᾶ ἐνεργὸ στὶς ἐνεργεῖες τοῦ Πνεύματος, τῶν ὁποίων ἔγινε ὁ ἴδιος θησαυροφυλάκιον ἐξ αἰτίας τῆς Ἐνσαρκώσεως. Ὅταν δὲ φέρῃ τὸν μουμένο στὴν Τράπεζα καὶ τοῦ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ Σῶμα Του, τὸν ἀλλάσσει ὁλόκληρον καὶ τὸν μεταθέτει στὸ ἰδικὸ Του ἦθος, καὶ ὁ πηλὸς δὲν εἶναι πλέον πηλός, ἀφοῦ δέχεται τὴ βασιλικὴν μορφὴν, ἀλλ' εἶναι ἤδη σῶμα τοῦ Βασιλέως...

Ὅμως, δὲν εἶναι δυνατό, ὄχι, νὰ εἶναι τελείως ἐνεργὸ τὸ Μυστήριον καὶ οἱ μνημένοι νὰ μετέχουν ὁποιασδήποτε φαυλότητος. Γιατί; Διότι τὸ νὰ εἶναι ἐνεργὸ τὸ Μυστήριον σημαίνει τοῦτο, τὸ νὰ μὴ λείπῃ κανένα προσὸν ἀπὸ τοὺς μουμένους. Διότι ἡ ἐπαγγελία γιὰ τὴν ἱερὰ Τράπεζα ἐνοικίζει στὸ Χριστὸ μὲν ἐμᾶς, σ' ἐμᾶς δὲ τὸν Χριστό. Διότι, λέγει, «ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ' 57). Ὅταν μέσα μας μένῃ ὁ Χριστός, τί ἄλλο μᾶς χρειάζεται, ἢ ποῖο ἀγαθὸ μᾶς διαφεύγει; Ὅταν μένωμε μέσα στὸ Χριστό, τί ἄλλο θὰ ἐπιθυμήσωμε;

Καὶ ἐνοικοῦ ἔχομε καὶ κατοικία, ὥστε νὰ εἴμαστε μακάριοι γιὰ τὴν κατοικία καὶ μακάριοι διότι ἐμεῖς ἐγίναμε κατοικία τέτοιου ἐνοίκου. Διότι ποῖο ἀγαθὸ δὲν κατέχουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τέτοια πνευματικὴ διάθεσι; Τί κοινὸ μεταξὺ τῆς φαυλότητος καὶ ἐκείνων ποὺ ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο λαμπρότητος; Τί πονηρὸ θὰ ἠμποροῦσε νὰ σταθῇ ἐμπρὸς σὲ τόσο σωρὸ ἀγαθῶν; Ποῖο πονηρὸ ποὺ εἶναι παρὸν θὰ ἠμποροῦσε νὰ μείνῃ καὶ ποῖο πονηρὸ ποὺ εἶναι ἀπὸν θὰ κατάρθωνε νὰ πλησιάσῃ, ὅταν ὁ Χριστὸς εἶναι μαζί μας τόσο πλήρως καὶ διαπερᾶ ὅλη μας τὴν ὑπαρξὶ καὶ κατέχη ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ μας καὶ εὐρίσκεται γύρω μας;

Τὰ βέλη ποὺ ἔρχονται ἀπ' ἔξω τὰ ἐμποδίζει νὰ μᾶς ἐγγίσουν, καθὼς προβάλλεται γύρω ἀπὸ παντοῦ, διότι εἶναι κατοικία· κάθε δὲ φαῦλον ποὺ τυχὸν ὑπάρχει μέσα, τὸ ἀπομακρύνει ὠθώντας το· διότι εἶναι ἐνοικὸς ποὺ γεμίζει ὅλη τὴν κατοικία Του.

Πραγματικὰ, δὲν μετέχομε κάτι ἀπὸ τὰ ἰδικὰ Του, ἀλλ' Αὐτὸν τὸν ἴδιο, δὲν δεχόμαστε στὶς ψυχῆς κάποια ἀκτίνα καὶ κάποιο φῶς, ἀλλὰ τὸν ἴδιο τὸν ἡλιακὸ δίσκο, ὥστε συγχρόνως νὰ κατοικήσωμε σ' Αὐτὸν καὶ ἐνοικοῦ νὰ Τὸν δεχθοῦμε, νὰ Τὸν ἐνδυθοῦμε καὶ νὰ Τὸν ἐνδύσωμε, νὰ ἐνωθοῦμε καὶ νὰ γίνωμε ἓνα πνεῦμα.

Διότι άμέσως ψυχή και σώμα και όλες οι δυνάμεις γίνονται πνευματικά, έφ' όσον **άναρχάται ψυχή με ψυχή, σώμα με σώμα, αίμα με αίμα.** Και ποιά είναι το άποτέλεσμα αυτού; Τα καλύτερα άποδεικνύονται άνωτέρα των χειροτέρων και τα θεία επικρατούν των άνθρωπινων, και όπως λέγει ο Παύλος περι της άναστάσεως, το θνητόν καταπίνεται υπό της ζωής (πρβλ. Β' Κορ. ε' 4), και το έπόμενο, «ζω δέ ούκέτι έγώ, ζη δέ έν έμοι Χριστός» (Γαλ. 6' 20).

Πόσο μεγαλειώδη μυστήρια! Τί ύπέροχο είναι να άναμίξουμε το νοϋ του Χριστου με τον ιδικό μας νοϋ και να ένωθι ή θέλησις Έκεινου με την ιδική μας θέλησι και το Σώμα Του με το σώμα μας και το Αίμα Του με το αίμα μας! Τί θα είναι ο νοϋς μας όταν θα ύπερισχύση ο θεϊος νοϋς και τί θα είναι ή θέλησις όταν ύπερτερήση ή μακαρία θέλησις και τί θα είναι ο χούς όταν ύπερικήση εκείνο το Πϋρ!

Και ότι άληθινά έτσι συμβαίνει, δεικνύει ο Παύλος λέγοντας ότι ο ίδιος δέν έχει ούτε νοϋ ιδικό του ούτε θέλησι ούτε ζωή, άλλ' όλα αυτά του είναι ο Χριστός. Διότι λέγει, «νοϋν Χριστου έχομεν» (Β' Κορ. 6' 16), και «δοκιμήν ζητείτε του έν έμοι λαλούντος Χριστου» (Β' Κορ. ιγ' 3), και «δοκώ Πνεϋμα Θεου έχειν» (Α' Κορ. ζ' 40), και «φιλω ύμας έν σπλάγγνοις Ίησου Χριστου» (Φιλιπ. α' 8) έπομένως είναι φανερό ότι είχε την ίδια με Έκεινον θέλησι. Και συνοψίζοντας όλα αυτά λέγει, «ζω δέ ούκέτι έγώ, ζη δέ έν έμοι Χριστός» (Γαλ. 6' 20).

Τόσο τέλειο είναι το Μυστήριο αυτό, ύπεροχώτερο από κάθε Μυστήριο, και τόσο πολϋ όδηγεϊ στην ίδια την κορυφή των άγαθών, έπειδή εδώ είναι και κάθε ανθρώπινου ζήλου το άπώτερο τέλος. Διότι σ' αυτό το Μυστήριο έπιτυγχάνομε τον ίδιο το Θεό και ο Θεός ένώνεται με έμάς στην τελειότερη ένωσι· ποιά συνάφεια θα ήμπορούσε να είναι πληρέστερη από το να γίνομε ένα πνεϋμα με το Θεό;...

Είναι φανερό, ότι ο Χριστός από το ένα μέρος έγγχύνεται σ' έμάς και άναμιγνύει τον έαυτό Του μ' έμάς, από το άλλο μās αλλάσσει και μās μεταβάλλει προς τον έαυτό Του, σαν μικρή ρανίδα ύδατος που έγγχύνεται σε άπειρο πέλαγος μύρου. Τόσο πολλά κατωρθώνει αυτό το μύρο σε όσα πίντουν μέσα του, ώστε δέν μās άποδεικνύει άπλως εύωδεις και μόνο μυρωδάτους, αλλά εύωδιά κατά την ίδια την ιδιότητα του μύρου που έκενώθηκε για χάρι μας· διότι, λέγει, «Χριστου εύωδιά έσμέν» (Β' Κορ. 6' 15).

Τέτοια δύναμι και χάρι έχει το δείπνο για τους άγιασμένους, εάν βέβαια προσέλθουν καθαροί από κάθε κακία και δέν εισαγάγουν έπειτα κανένα άλλο πονηρό· έχοντας τέτοια διάθεσι και προετοιμασία, τίποτε δέν θα έμποδίση τον Χριστό να ένωθι με μās τόσο πλήρως· «το μυστήριον τουτο μέγα έστί» (Εφεσ. ε' 32), είπε ο Παϋλος, έξαιρόντας την ένωσι αυτή, διότι αυτό είναι ο πολϋύμητος γάμος, κατά τον όποιο ο πανάγιος Νυμφίος παραλαμβάνει την Έκκλησία ως παρθένο νύμφη...

Τούτο το Μυστήριο είναι μέν φως για τους ήδη καθαρισμένους, καθαρισμο δέ για τους άκόμη καθαιρομένους, προπονητής δέ για τους άγωνιζομένους κατά του πονηρου και των παθών...

(*) *Νικολάου Καβάσιλα, Περί της έν Χριστω Ζωής, Λόγος Τέταρτος, §§ 1, 4, 5, 13, 14, 15, σελ. 411, 415, 417, 431, 433, στο έργο Φιλοκαλία των Νηπτικων και Άσκητικων, τ. 22, Πατερικαι Έκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς», Θεσσαλονίκη 1979 (Μετάφρασις υπό Καθηγητου Παναγιώτου Χρήστου).*

Ἐκκλησία

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

ΤΗΝ 9.5.2007 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφύρου στὴν Χρυσοβίτσα Θέρμου Αἰτωλίας. Ἐλειτούργησε ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης.

ΤΗΝ 7/20.5.2007, ἔλαβε τὸ ἅγιον Βάπτισμα στὴν Ἱερά Μονή μας ὁ πρῶν Παιπκὸς Μιχαὴλ Philipp, 33 ἐτῶν, γερμανικῆς καταγωγῆς, κατόπιν τῆς ἀπαιτουμένης Κατηχήσεως.

Ἀκολούθησε μετὰ μία ἐβδομάδα καὶ ἡ εὐλόγησις τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου του μετὰ τῆς εὐλαβοῦς διδος Αἰκατερίνης Μπρέγιαννη στὸ Πεταλίδιον Μεσσηνίας, ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Σύδνεϋ κ. Χρυσσοστόμου.

ΤΗΝ Κυριακή, 21.5.2007 ἐκ.ἡμ., ἡμέρα μνήμης τῶν Ἁγίων καὶ Ἰσαποστόλων Θεοστέπτων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, κατὰ τὴν ὁποίαν συνέπεσε ἐφέτος καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης μετὰ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέου Ὁκερstrom καὶ τοῦ Διακόνου Στεφάνου, ὑπηρετούντων ἀρκετῶν Ὑποδιακόνων καὶ παρισταμένων πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

’Από τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

ΤΟ Σάββατον, 27.5.2007 ἐκ.ήμ., ἀντὶ τῆς Κυριακῆς 28ης Μαΐου, ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Μετοχιακὸ μαρ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ στὴν Τροιζήνα Ἑρμιονίδος, ἐναντὶ τοῦ γραφικοῦ νησιδίου τοῦ Πόρου, σὲ κτήμα τοῦ εὐσεβοῦς πολυτέκνου ἀδ. Δημητρίου Πάνου.

Ἐλειτούργησε ὁ Μουσικολ. Ἱερομ. π. Διονύσιος Ἀγιοκυπριανίτης.

ΤΗΝ 24.6.2007 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὴν παραθαλάσσια περιοχὴ τοῦ Ὁξιλίθου στὴν Κύμη Εὐβοίας.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μετὰ Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς μας, συμμετεῖχαν δὲ πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

ΤΗΝ 30.6.2007 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε ὁ ἱστορικὸς Μετοχιακὸς Ἱερὸς Ναὸς μας τῶν Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων στὰ Κύμματα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μετὰ τῶν Ἀγιοκυπριαντῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀθανασίου ἐξ Ἀγρινίου καὶ π. Γλυκερίου ἐκ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Βιταλίου Ἀλμανίδη ἐκ Κατερίνης, παρέστησαν δὲ πολλοὶ πιστοὶ τῆς περιοχῆς καὶ ἄλλων Κοινοτήτων μας τῆς Β. Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀξιοῦ κ. Ν. Γιουτίκας μὲ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ νέος μεγάλος Ἱερός Ναός τῆς Ἑναρξίς

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μα-
τουργῶν Ἁγίων μας Κυπριανὸν
Παρασκευῆς, 14/27.7.2007, ἐτε-
ῆς Ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει λειτο-
κνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μ-
Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς μας, ὡς
Αὐτῆς.

Στὸ ἱστορικό αὐτὸ γεγονός παρέστη, εὐλογῶν ἐκ
τοῦ θρόνου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ
Καθηγούμενός μας κ. Κυπριανός, ὁ Θεοφιλέστατος
Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, οἱ
Ἱερομόναχοι, Διάκονοι καὶ Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς,
καθὼς καὶ μεγάλο πλῆθος πνευματικῶν μας τέκνων
καὶ εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

- Ὁ νέος μεγαλοπρεπῆς Ναός ἀνεγειρόταν ἐπὶ
ἀρκετὰ ἔτη ἀπὸ Ἀδελφοὺς τῆς Μονῆς, μὲ τὴν βοή-
θεια τοῦ ὁδολοῦ τῶν πιστῶν Χριστιανῶν. Ἦδη ὠλο-
κληρώθησαν οἱ βασικὲς ἐργασίες καὶ μάλιστα ἡ περι-
φημὴ μαρμαρόστρωσις τοῦ δαπέδου μὲ τὶς ὠραίες καὶ
ἐντυπωσιακὲς συμβολικὲς παραστάσεις τῆς, καθὼς καὶ
ἡ ἀγιογράφεις τῆς κόγχης τοῦ ἱ. Βήματος.

Ὅμως, ὑπολείπεται ἀκόμη νὰ γίνουιν καὶ ἄλλα ἔργα
ἐξωραϊσμοῦ καὶ διακοσμῆσεως, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ (ξύλογλυπτα, ἀγιογραφίες,
ἐπένδυσι πέτρας, κεραμοσκεπὴ κλπ.), γι' αὐτὸ καὶ ἀπευθύνεται παρόκληρις στοὺς εὐσεβεῖς
νὰ συνεχίσουιν τὶς προσευχὲς τους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξί τους, ὅπως
μέχρι σήμερα, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἔργου.

Προσκυνηματικὸς ἡς Μονῆς μας Λειτουργίας

καὶ τὴν Εὐλογία τῶν Θαυμα-
σοῦ καὶ Ἰουστίνης, τὸ ἀπόγευμα τῆς
ἀπέσθησαν τὰ **Θυρανοίξια**, ἥτοι ὁ
λειτουργίας τοῦ νέου μεγάλου Προσ-
κυνῆς μας, πρὸς μεγάλη χαρὰ τῆς
καὶ τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν

• **Τὸ Σάββατο**, 15/28.7.2007, ἐτελέσθη ἡ πρώτη Θεία
Λειτουργία στὸν Ναό.

• **Τὴν δὲ Κυριακῇ**, 16/29.7.2007, ἐτελέσθη ἡ πρώτη
ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο
Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομο, συμπαρα-
στατοῦμενο ἀπὸ Κληρικούς τῆς Μονῆς, τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ συμπροσευχομένου στὸ ἱερὸ
Βῆμα.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν ἦταν μεγάλῃ, ἡ
δὲ πνευματικὴ εὐφροσύνη τους γιὰ τὸ θαυμαστὸ ἔργο ἦταν
ἔκδηλῃ καὶ ἐνθουσιώδῃ.

Ἦταν ὄντως μία μεγαλειώδῃς ἐμπειρία, ἓνα πραγματικὸ
δῶρο τοῦ Οὐρανοῦ! Δόξα τῷ Φιλανθρώπῳ καὶ Θείῳ Δομήτορι
τῆς Ἐκκλησίας!...

• **Οἱ εὐχῆς** ὄλων πρὸς τὸν Κύριό μας, τὴν Παναγία Μητέρα
μας καὶ τοὺς Ἁγίους Προστάτας τῆς Μονῆς μας Κυπριανὸ καὶ Ἰουστίνα εἶναι νὰ
στερεώνουν καὶ διατηροῦν ἀσάλευτο στοὺς αἰῶνας τοῦτον τὸν ἅγιο Οἶκο τῆς προσευχῆς
καὶ τῆς λατρείας, τῆς ἀδελφωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς μετανοίας, τῆς
ὁμολογίας καὶ τῆς Χάριτος.

Ἐξαρχία Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἀμερικὴ

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΤΗΝ Κυριακὴν, 28.5.2007 ἐκ.ήμ., στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου στὸ Σάουγκους τῆς Βοστώνης, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο π. Νικόλαο Τσερνιάτσκι, 35 ἐτῶν, ἕγγαμο καὶ πατέρα πέντε μικρῶν τέκνων.

Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Γρηγόριος Τέλεπνεφ, ὁ Ἱεροδιάκονος Νεκτάριος καὶ παρέστησαν πολλοὶ Ὀρθόδοξοι πιστοί.

Ὁ π. Νικόλαος εἶχε χειροτονηθῆ Διάκονος κατὰ τὸ ἔτος 2002 ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Λαύρου (τῆς πρώην Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας

τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς) καὶ ὑπηρετοῦσε στὴν Ἐνορία τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Ρότσεστερ τῆς Νέας Ὑόρκης. Μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν πρόσφατον ἔνωση μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας (4/17.5.2007), μαζί μὲ ομάδα πιστῶν τῆς Ἐνορίας του, ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ ὑπήχθησαν στὴν Ἐξαρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Ἀμερικὴ, ἰδρύσαντες νέα Κοινότητα στὸ Ρότσεστερ, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν Ἁγίων Ρώσων Νεομαρτύρων, ἐνῶ πρὸς στιγμὴν τελοῦν τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες σὲ προσωρινὰ διαμορφωμένο χῶρο.

Ὁ νέος Πρεσβύτερος π. Νικόλαος, ρωσικῆς καταγωγῆς, εἶναι σοβαρὸς καὶ πνευματικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐργάζεται στὸν τομέα τῆς πληροφορικῆς, κατέχων διπλώματα ἐκ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Ὄστιν τοῦ Τέξας.

Εὐχόμεθα στὸν νεοχειροτόνητο Ἱερέα καὶ στὸ μικρὸ του Ποίμνιο ἔτη πολλὰ στὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐμμονὴν στὶς ἀρχὲς τῆς συνειδήσεώς τους καὶ τὶς ἐπιταγὲς τῆς θεοποιου ἀρετῆς τῆς ἀγάπης.

Ὑπαγωγή Ἱερέως

ΣΤΑ μέσα Ἰουνίου τρ.ἔ., ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἰάκωβος Φίρενς (βαστάζων τὸν σταυρὸ) ἐλειτούργησε μετὰ τῶν Ἱερέων τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας ἐν Ἀμερικῇ π. Δαβὶδ Κόουσι καὶ π. Ἱερωνύμου Ζουμπρίκου στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Ὁξναρντ τῆς Καλιφορνίας, ἐπίσφρα

γίσας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν ὑπαγωγή
του στὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας Δικαιοδοσία.

Ὁ π. Ἰάκωβος ἦταν Κληρικὸς τῆς
πρώην Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς
Διασπορᾶς καὶ Ἐφημέριος στὸν Ἱερὸ Ναὸ
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης στὸ
Σάν Ντιέγκο τῆς Καλιφορνίας. Ἐφ' ὅσον
ὁμως αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του, καθὼς
καὶ ὁμάδα πιστῶν τῆς Ἐνορίας, δὲν
ἀπεδέχθησαν τὴν ἔνωση μετὰ τοῦ Πατρι-
αρχείου Μόσχας (4/17.5.2007), ὡς συνειδητοποιημένοι Ἀντι-οικουμενισταί, ἐζήτησαν
νὰ γίνουν δεκτοὶ στὴν Ἐξαρχία μας.

Ὁ π. Ἰάκωβος κατάγεται ἀπὸ τὴν Πολωνία, ὅπου ἐσπούδασε ρωσικὴ τέχνη σὲ
εἰδικὴ Σχολὴ καὶ θρησκευτικὴ τέχνη σὲ Πανεπιστήμιο. Μετὰ τὴν μετανάστευσί του
στὴς Η.Π.Α., ἐνεγράφη στὸ Θεολογικὸ Σεμινάριο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος
Τζόρντανβιλ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπὸ ὅπου ἀπεφοίτησε τὸ 1995 καὶ ἐξελίχθηκε σὲ
ταλαντοῦχο Ἀγιογράφο. Εἶναι ἐγγαμος. Ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος
ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Λαῦρο καὶ ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμῆσεως στὴν Ρωσικὴ
Διασπορά.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑтна κ.
Χρυσοστόμου, ἐργάζεται γιὰ τὴν δημιουργία νέας Κοινότητος στὸ Σάν Ντιέγκο, πρὸς
τιμὴν τῶν Ἁγίων Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ καὶ Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης.

Βαπτίσεις

ΤΗΝ 4.7.2007 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθησαν
στὴν Ἐνορία τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ
Ἰουστίνης στὴν Ἑтна Καλιφορνίας, ἀπὸ
τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιο, οἱ
Βαπτίσεις ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἐνγλίκου Στεφάνου
Chee, πρώην Προτεστάντου, ἐνὸς ἐκ τῶν
δέκα τέκνων τοῦ κινεζικῆς καταγωγῆς
Διακόνου τῆς Ἐξαρχίας μας π. Γεωργίου,

ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐγγονῆς τοῦ Ἱερέως τῆς Ἐξαρχίας μας π. Γαβριὴλ Lee, ἡ ὁποία ἔλαβε
τὸ ὄνομα «Νικόλα».

Ἀποφθέγματα Γέροντος Γερμανοῦ Σταυροβουნიώτου

* Ἄν κατανοῆς τὴν ἀγάπη καὶ φροντίδα, πὺ ἐχουν γιὰ σένα οἱ γονεῖς σου, σκέψου
ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιὰ σένα εἶναι ἀσύγκριτα μεγαλύτερη. Ἔχε το
αὐτὸ στὸν νοῦ σου καὶ ποτέ σου μὴ ἀπελπισθῆς.

* Πρέπει νὰ πιστεύης ὅτι σὲ ἀγαπᾷ ὁ Θεός, ἀκόμη κι ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σὲ ἀπο-
στραφοῦν κι ἂν ὅλοι σὲ ἐγκαταλείψουν.

Ἡ Εὐχή τοῦ Ἰησοῦ*

Αὐτόγραφο τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἀντώνιο, Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ Ὁσίου Σεργίου

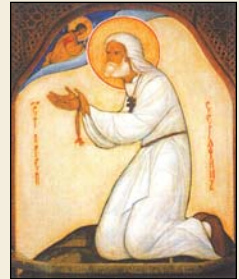
Κατὰ τὸ ἔτος 2006 εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας φωτογραφικὸ ἀντίγραφο ἑνὸς χειρογράφου μὲ πνευματικὲς συμβουλές, γραμμένο ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ († 1833) γιὰ τὸν τότε νέο Ἱερομόναχο Ἀντώνιο (1792-1877), ὁ ὁποῖος ἐπεσκέπετο καὶ συνεβουλεύετο τακτικῶς τὸν Ὅσιο.

Κατὰ τὸ ἔτος 1831, ὁ Ἅγιος Φιλᾶρετος, Μητροπολίτης Μόσχας, ἐξέλεξε τὸν π. Ἀντώνιο ὡς Πνευματικὸ του καὶ δῶρισε αὐτὸν Τοποτηρητὴ τῆς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος πλησίον τῆς Μόσχας (Καθηγούμενος τῆς Λαύρας ἦταν ὁ Μητροπολίτης). Ὁ π. Ἀντώνιος, ὡς Ἀρχιμανδρίτης, διακόνησε ἀξίως τὴν περίφημη Λαύρα καὶ γενικώτερα τὸ Μοναχισμὸ τῆς Ρωσίας ἐπὶ 40 καὶ πλέον ἔτη, μέχρι τῆς ὀσιακῆς κοιμήσεώς του.

Ὡς φαίνεται, τὸ πρωτότυπο εὐρέθη μέσα στὸ προσωπικὸ ἀρχεῖο τοῦ π. Ἀντωνίου στὴν Λαύρα. Δὲν ἔχομε περισσότερες πληροφορίες οὔτε γιὰ τὸ πρωτότυπο οὔτε γιὰ τὸ ἀντίγραφο· ἐν τούτοις, οἱ χαριτωμένες πνευματικὲς νουθεσίαι τοῦ κειμένου συμφωνοῦν πλήρως μὲ τῆς γνωστὰς «Σύντομες Διδασκαλίαι» τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ**.

Ἀκολουθεῖ ἑλληνικὴ ἀπόδοσις τοῦ κειμένου.

*πατρὸς Σεραφεῖμ λόγια γραμμένα μὲ τὸ ἰδικό του χέρι.
Τ[οποτηρητῆς τῆς] Λ[αύρας] Ἀρ[χιμανδρίτης] Ἀντώνιος****

1. Νὰ μάθης τὴν νοερὰ προσευχὴ τῆς καρδίας, ὅπως διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες στὴν *Φιλοκαλία*· διότι ἡ Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ εἶναι φῶς ταῖς τρίβους ἡμῶν καὶ ἀστήρ ὁδηγὸς στὸν οὐρανό.

2. Νὰ μάθης νὰ ἐξασκήῃς τὴν Εὐχὴ μὲ τὴν πνοὴ διὰ μέσου τῆς ρινός, μὲ σφιγκτὰ τὰ χεῖλη· ἡ τέχνη αὐτὴ εἶναι μάστιξ ἐναντίον τῆς σαρκὸς καὶ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν.

3. Στὴν συνθησιμένη Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ νὰ προσθέτῃς διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησόν με.

4. Μόνον ἡ ἐξωτερικὴ προσευχὴ δὲν ἀρκεῖ, ὁ Θεὸς προσέχει τὸν νοῦν· διὰ τοῦτο οἱ μοναχοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνώνουν τὴν ἐξωτερικὴ προσευχὴ μὲ τὴν ἐσωτερικὴ δὲν εἶναι μοναχοί, ἀλλὰ μαῦρα κεφαλάκια.

5. Νὰ φοβῆσαι ὡς τὸ πῦρ τῆς γεέννης τὰ βαμμένα κοράκια [γυναῖκες]· διότι πολλὲς φορὲς τοὺς στρατιώτας τοῦ Βασιλέως μετατρέπουν εἰς δούλους τοῦ σατανᾶ.

6. Νὰ ἐνθυμῆσαι ὅτι ὁ πραγματικὸς μανδύας τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ ὑπομονὴ μὲ χαρὰ τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν κακολογιῶν· δὲν ὑπάρχουν θλίψεις, δὲν ὑπάρχει καὶ σωτηρία.

7. Τὰ πάντα νὰ πράττῃς σιγὰ-σιγὰ, ἥρεμα καὶ ὄχι ἀμέσως· ἡ ἀρετὴ δὲν εἶναι ἀχλάδι, δὲν τρώγεται μὲ μιᾶς.

(*) Ἐκ τοῦ ρωσικοῦ βιβλίου Πριγκιπίσσης Ναταλίας Β. Οὐρούσωβας, Ἀναμνήσεις, Μόσχα 2006, σελ. 80-81.

(**) Οἱ «Σύντομες Διδασκαλίαι» δημοσιεύθηκαν σὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοσι στὸ βιβλίο, Ὅσιοι Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, σελ. 319-356, ἔκδ. 10η, Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 2004.

(***) Ὁ τίτλος εἶναι γραμμένος μᾶλλον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Ἀντωνίου.

Κοινή Ἐκκλησις Ἑλλήνων, Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων πρὸς ἔνωσιν τῶν Ρώσων Ἀθηνωτικῶν

ΜΕΤΑ τὴν τραγικὴ ἔνωσι τῆς πλειοψηφίας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τὴν 4/17.5.2007 ἐκ.ἡμ., οἱ μὴ ἀποδεχθέντες αὐτὴν Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐκ τῶν πιστῶν μελῶν τῆς (Ἀθηνωτικοί), ὑπήχθησαν κυρίως εἴτε στὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθάγγελο, μέχρι τότε κανονικὸ μέλος τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Λαῦρο Συνόδου, εἴτε στὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Ὁμοσ καὶ Σιδηρίας κ. Τύχωνα, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς καλουμένης «Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», διάδοχο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ταμπῶφ καὶ Ὁδησοῦ κ. Λαζάρου († 2005), ἐπὶ δύο δεκαετίες Ἱεράρχου τῆς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς γιὰ τὴν Ρωσία.

• **α. Πρὸς** τὸν Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελο, εὐρισκόμενον εἰς Συνέδριον μετὰ Κληρικῶν του στὴν Ἀστόρια τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α. στὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς ἀπέστειλε χαιρετιστήριον *Μήνυμα* (26.6.2007 ἐκ.ἡμ.), στὸ ὁποῖο διαγράφονται τὸ πλαίσιο καὶ οἱ προοπτικὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων μετ' αὐτοῦ (βλ. αὐτὸ στὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων).

• **β. Ἐπίσης**, ἐπειδὴ οἱ Ρῶσοι Ἀθηνωτικοὶ Ἀρχιερεῖς Ἀγαθάγγελος καὶ Τύχων δὲν εὐρίσκονται εἰς κανονικὴν κοινωνίαν, οἱ Πρωθιεράρχες τῶν Ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας ἐκτιμοῦν, ὅτι προέχει ἡ ἔναρξις διαλόγου πρὸς ἔνωσιν τῶν διισταμένων τούτων Ὁρθοδόξων Δικαιοδοσιῶν τῆς Ρωσίας καὶ ἀνέλαβαν διαμεσολαθητικὸ ρόλο πρὸς τοῦτο, ἐξέδωσαν τὸ ἀκόλουθο βαρυσήμαντο κείμενο.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

τῶν Πρωθιεραρχῶν

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων,

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, καὶ

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας

πρὸς

τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς Ἀγαθάγγελο καὶ Τύχωνα

καὶ ἅπαντας τοὺς Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς

τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς τοὺς ἐνωθέντας μετ' αὐτῶν

26 Ἰουνίου/9 Ἰουλίου 2007

Παναγίας τοῦ Τιχβιν

Ὁσίου Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Σεβασμιώτατοι,

Ἀξιοσέβαστοι Ἀρχιποιμένες, ἀγαπῆτοι ἐν Χριστῷ Πατέρες, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφαί!

Ἡμεῖς, οἱ Πρωθιεράρχαι τῶν τριῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, ἀπευθύνομεν πρὸς Ὑμᾶς, «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ», λόγον ἀγάπης ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

«Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α΄ Κορινθ. α΄ 3).

Εἰς τὴν ἱστορικὴν Αὐτῆς πορείαν, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει ὑπερβῆ, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπιστεύτους δοκιμασίας. Εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν εἴμεθα μάρτυρες καί, ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, συμμετοχοὶ τῆς δεινῆς δοκιμασίας καὶ τῶν παθῶν, τὰ ὅποια ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς ἡγαπημένης ἡμῶν Ἀδελφῆς, τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἐκτὸς Ρωσίας.

Ἐπικυρώνοντες, τὴν 17ην Μαΐου τρ.ἔ., τὴν ἐνωσιν αὐτῶν μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, οἱ ἡγέται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἀπηνρήθησαν τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τῶν ὁμολογητῶν Αὐτῆς καὶ ἱεραποστόλων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ σῶμα τῆς «παγκοσμίου Ὁρθοδοξίας». Τὰ τίμια, ὑπεύθυνα τέκνα τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, τὰ ἀγαπῶντα τὴν Ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, εὐρέθησαν πρὸ ἀναποδράστου ἐπιλογῆς. Ἐν τμημα αὐτῶν ἠνώθη μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ὁμοσκα καὶ Σιβηρίας Τύκωνα, Πρόεδρον τῆς Συνόδου τῆς Γενσίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ἕτεροι δὲ ἠνώθησαν μὲ τὸν Ἐπίσκοπον Ὁδησσοῦ καὶ Ταυρίδος Ἀγαθάγγελον.

Εἴμεθα ἐνήμεροι περὶ τῶν ὀξέων διαφωνιῶν μεταξὺ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀγαθαγγέλου καὶ τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τύκωνος, ὡς αὐταὶ ἐμφαίνονται εἰς διαφόρους πηγὰς πληροφορήσεως. Ἐν τούτοις, εἶναι φανερόν ὅτι αἱ διαφωνίαι αὐταὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῶν δογματικά, πιστευόμεν δὲ ὅτι εἶναι δυνατόν, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπερβαθῶσιν. Ἄπαντες γνωρίζομεν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὅτι εἰς περιόδους σοβαρῶν δυσχερειῶν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας ἠγέρθησαν διαφωνίαι ἀκόμη καὶ μεταξὺ Ἁγίων, ὅπως συνέβη μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ

Ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου καὶ Ἰγνατίου.

Μὴ ἐλαχιστοποιοῦντες παντάπασιν τὴν σοβαρότητα τῆς παρούσης δοκιμασίας, ὡς καὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων τῆς διαιρέσεως, ἀπευθύνομεν Ἐκκλησίαν πρὸς Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι Τύκων καὶ Ἀγαθάγγελε, μετὰ θερμῆς ἀδελφικῆς ἰκεσίας:

ἐν ὀνόματι τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς·

ἐν ὀνόματι τῆς ἐνότητος τῆς κοινῆς ἡμῶν μαρτυρίας·

ἐν ὀνόματι «τῶν μικρῶν τούτων» (Ματθ. ιη΄ 14), τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἁγίας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἐκτὸς Ρωσίας, τῶν ὁποίων ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησιαστικὴ συνείδησις ἐσταυρώθη ὑπὸ τῆς οὐνιτικῆς αὐτῶν Ἱεραρχίας, διὰ τῶν καρδιῶν τῶν ὁποίων ρέουν οἱ αἱμάτινοι κρουνοὶ τῆς διαιρέσεως, τὰ ὄντα ἕως ἐκθῆς ἠνωμένα, ἐνῶ σήμερον ἀπεδειχθησαν διηρημένα, ἐφ’ ὅσον περιῆλθον ὑπὸ τὸ ὀμοφύριον τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἐξ Ὑμῶν:

Ἰκετεύομεν Ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἵνα βαδίσιτε ταύτην τὴν ἀκανθώδη, ὅμως εὐλογημένην, ὁδὸν τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον, οὕτως ὥστε, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ὑπερβῆτε τὸν ἀμοιβαῖον χωρισμόν, πρὸς χαρὰν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς χαρὰν καὶ παρηγορίαν τῶν ταλαιπωρημένων τέκνων τῆς Ἁγίας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας - καὶ ἀπάντων ἡμῶν, τῶν Ὑμετέρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν. Κατὰ δὲ τὰς δυνάμεις ἡμῶν, εἴμεθα ἔτοιμοι μετὰ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐπιμονῆς νὰ Σᾶς βοηθήσωμεν πρὸς κατόρθωσιν τῆς θεαρέστου ἐνότητος μεταξὺ ὑμῶν.

Καὶ Ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Πατέρες, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφαὶ ἡμῶν, τέκνα τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, προτρέπομεν μὲ τοὺς λόγους τούτους τοῦ

Ἄριστοτέλης Δελήμπασης († 25.5.2007)

Μνήμη σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης

ΤΗΝ 25η Ἰουνίου ἐ.κ.μ., κατὰ τὴν μνήμη τῆς τρίτης εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἐκοιμήθη σὲ ἡλικία 81 ἐτῶν ὁ ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός, φίλος καὶ σοφὸς Διδάσκαλος Ἄριστοτέλης Δελήμπασης.

Ἐξέχων θεολόγος καὶ δόκιμος συγγραφεὺς, συνεργάτης μεταξὺ ἄλλων καὶ συναγωνιστῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Σπυριδῶνος Μπιλάλη († 1974), προσεχώρησε περὶ τὸ 1980 στὸ Ἄκαινοτόμητο Πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ ἐνιστάμενον κατὰ τῆς Παναίρεσως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Βαθὺς ἀνατόμος τῆς νεοφανοῦς ἐκκλησιολογικῆς αὐτῆς αἵρέσεως (βλ. τὸ πρωτοποριακὸ βιβλίον του: «Ἡ Αἴρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ...», Ἀθήναι 1972, σελίδες 336), ὁ ζηλωτῆς Ἄριστοτέλης Δελήμπασης ἦταν στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ μετώπου, δίδων μαρτυρίαν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ ὑπερασπιζόμενος σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τοὺς Ὁρθοδόξους τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὸν ἄνισο ἀγῶνα τοὺς κατὰ τῆς Καινοτομίας.

Ἐκφράζουμε καὶ δημοσιῶς ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τὴν εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν μεταστάντα, διότι ἐντεῦθεν τοῦ 1980 συμπαραστάθη προθύμως καὶ μὲ αὐταπάρνηση στὴν ἀντι-οικουμενιστικὴ στάσι καὶ μαρτυρία τόσο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ὅσο εὐρύτερα καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Βαθύτατος γνώστης τῆς Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Θεολογίας, ὀξυνοῦστατος καὶ κριτικώτατος, ὁ Ἄριστοτέλης Δελήμπασης, ὁ ἐπιφανὴς αὐτὸς γόνος τῆς ἠρωϊκῆς καὶ ἀγιότηκου Ρούμελης, ἔγραψε πράγματι ἱστορία στὴν θεολογικὴ κίνησι τοῦ δευτέρου ἡμῖσεως τοῦ Κ' αἰῶνος.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀνιδιοτελεῖς ἀγῶνες του εἶθε νὰ καρποφορήσουν, χάριτι Θεοῦ, ὥστε ἡ Ἁγιοτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νὰ λυτρωθῆ ὀριστικῶς ἀπὸ τὸν θανάσιμο ἐναγκαλισμὸ μὲ τὴν παναίρεσι τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ*.

* Βλ. ἐκτενὴ νεκρολογία μὲ τίτλο: «Εἰς Μνήμην Ἀριστοτέλους Δελήμπαση», ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου Δικηγόρου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κ. Θεοδώρου Σαφ. Θεοδωροπούλου, στὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (synodinresistance.org).

← Ἀποστόλου: «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄ Κορινθ. α΄ 10). Ἔχετε ἐπιλέξει τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδόν. Ἀγωνίζεσθε ἵνα εἰσέλθητε διὰ τῆς στενῆς πύλης (Ματθ. ζ΄

14). Δὲν ἔχετε λάβει τὴν πλατεῖαν ὁδὸν τῆς προδοσίας καὶ δὲν ἔχετε ὑποκύψει εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἐγκοσμίου δόξης καὶ τῶν ἐπιγείων ὠφελημάτων. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ στεφανώσῃ τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν μὲ νικηφόρον τέλος!

Μὲ ἀγάπην ἐν Χριστῷ καὶ μὲ διαπύρους εὐχὰς πρὸς Αὐτόν, ἵνα πάντες ἐν ὧμεν,

† ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ, Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
† ΒΛΑΣΙΟΣ, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας

† ΦΩΤΙΟΣ, Ἐπίσκοπος Τριάδισα, Πρωθιεράρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας.

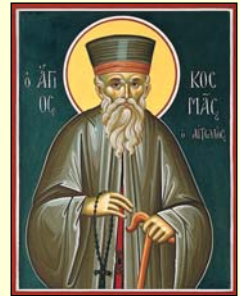

Τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας εἶναι καὶ λέγεται Ἀγάπη*

Ἐκ τῶν Διδαχῶν τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ († 24.8.1779)

Ο ΠΑΝΑΓΑΘΟΣ καὶ Πολυέλεος Θεός, ἀδελφοί μου, ἔχει πολλὰ καὶ διάφορα ὀνόματα, λέγεται καὶ φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀνάστασις. Ὅμως τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας εἶναι καὶ λέγεται ἀγάπη. Πρέπει καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, ἀνίσως καὶ θέλωμεν νὰ περάσωμεν ἐδῶ καλὰ, νὰ πηγαίωμεν καὶ εἰς τὸν Παράδεισον καὶ νὰ λέγωμεν τὸν Θεὸν μας Πατέρα, πρέπει νὰ ἔχωμεν δύο ἀγάπες, ἀγάπην εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας. Φυσικόν μας εἶναι νὰ ἔχωμεν αὐτὲς τὲς δύο ἀγάπες, παρὰ φύσιν εἶναι νὰ μὴν τὲς ἔχωμεν. Καὶ καθὼς ἓνα χελιδόνι χρειάζεται δύο πτέρυγες διὰ νὰ ἀπετᾶ εἰς τὸν ἀέρα, ἔτσι καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, χρειάζομασθε αὐτὲς τὲς δύο ἀγάπες, διὰτὶ χωρὶς αὐτὲς τὲς δύο ἀγάπες εἶναι ἀδύνατον νὰ σωθοῦμεν.

Καὶ πρῶτον ἔχομεν χρέος νὰ ἀγαποῦμεν τὸν Θεὸν μας, διὰτὶ μᾶς ἐχάρισε τόσην γῆν μεγάλην, εὐρύχωρον ἐδῶ πρόσκαιρα νὰ κατοικοῦμεν, τόσες χιλιάδες μυριάδες χόρτα, φυτὰ, βρύσες, ποταμούς, πηγὰδια, θάλασσα, ψάρια, ἀέρα, ἡμέρα, νύκτα, φωτιά, οὐρανόν, ἄστρα, ἥλιον, φεγγάρι. Ὅλα αὐτὰ διὰ ποῖον τὰ ἔκαμε; διὰ τ' ἐμᾶς. Τί μᾶς ἐχρεωτοῦσε; τίποτε. Ὅλα χάρισμα. Μᾶς ἔκαμεν ἀνθρώπους καὶ δὲν μᾶς ἔκαμεν ζῶα, μᾶς ἔκαμεν εὐσεβεῖς ὀρθοδόξους χριστιανούς καὶ ὄχι ἀσεβεῖς καὶ αἰρετικούς. Καὶ μὲ ὄλον ὅπου ἁμαρτάνομεν χιλιάδες φορὲς τὴν ὥραν, μᾶς εὐσπλαγχνίζεται ὡσαν Πατέρας καὶ δὲν μᾶς θανατῶνει νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν κόλασιν, ἀλλὰ ἀκαρτερεῖ τὴν μετάνοιάν μας μὲ τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀνοιτιάς, πότε νὰ μετανοήσωμεν, νὰ παύσωμεν ἀπὸ τὰ κακὰ καὶ νὰ κάμωμεν τὰ καλὰ, νὰ ἐξομολογηθοῦμεν, νὰ διορθωθοῦμεν, νὰ μᾶς ἀγκαλιάσῃ, νὰ μᾶς φιλήσῃ, νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὸν Παράδεισον νὰ χαιρώμεθα πάντοτε. Τώρα τέτοιον γλυκύτατον Θεὸν καὶ τέτοιον γλυκύτατον αὐθέντην καὶ δεσπότην δὲν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὸν ἀγαποῦμεν καί, ἂν τύχῃ ἀνάγκη, νὰ χύσωμεν καὶ τὸ αἷμα μας χιλιάδες φορὲς διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς τὸ ἔχουσε καὶ ἐκεῖνος διὰ τὴν ἀγάπην μας...

Μὰ ὁ Θεὸς χρειάζεται στρώμα διὰ νὰ καθίσῃ. Ποῖον εἶναι τὸ στρώμα ὅπου θέλει ὁ Θεός; Ἡ ἀγάπη. Ἄς ἔχωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀγάπην εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας καὶ ἔτσι ἔρχεται ὁ Θεός μας καὶ μᾶς χαροποιεῖ καὶ μᾶς εὐφραίνει καὶ μᾶς φυτεῖ εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον καὶ ἀπερνοῦμεν καὶ ἐδῶ καλὰ καὶ πηγαίωμεν εἰς τὸν Παράδεισον νὰ χαιρώμεθα πάντοτε. Ὅχι; δὲν ἔχομεν τὴν ἀγάπην, ἀλλὰ ἔχομεν τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρὰν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας; Ἐρχεται ὁ πονηρὸς Διάβολος καὶ μᾶς πικραίνει καὶ μᾶς φαρμακεύει καὶ βάνει τὸν θάνατον εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ ἀπερνοῦμε καὶ ἐδῶ κακὰ καὶ πηγαίωμεν εἰς τὴν κόλασιν νὰ καίωμεθα πάντοτε.

Φυσικόν μας εἶναι νὰ ἀγαποῦμεν τοὺς ἀδελφούς μας, διὰτὶ εἴμαστε μᾶς φύσεως, ἔχομε ἓνα δάπτισμα, μίαν πίστιν, τὰ Ἄχραντα Μυστήρια μεταλαμβάνομεν, ἓνα Παράδεισον ἐλπίζομεν νὰ ἀπολαύσωμεν. Καλότυχος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀξιώθη καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν καρδίαν του αὐτὲς τὲς δύο ἀγάπες, ἀγάπην εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, ἔχει πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἁμαρτίαν δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ. Καὶ ὅποιος δὲν ἔχει τὸν Θεὸν εἰς τὴν καρδίαν του, ἔχει τὸν Διάβολον καὶ ὅποιος ἔχει τὸν Διάβολον ἔχει πάντα τὰ κακὰ καὶ ὅλες τὲς ἁμαρτίες τὲς κάμνει.

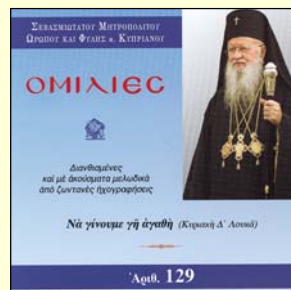
* **Ἰωάννου Β. Μενοῦνου**, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Διδαχῆς, Βιογραφία-Κείμενα, σελ. 57-59, ἐκδ. πέμπτη, «Τῆνος», Ἀθήνα (ἄ.χ.).

Νέες Έκδόσεις και Παραγωγές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

Σεβασμ. Μητροπολίτου
Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΜΙΛΙΕΣ

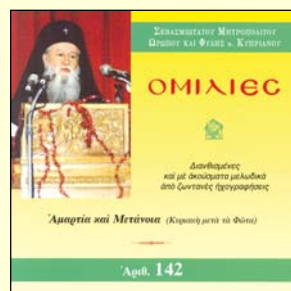
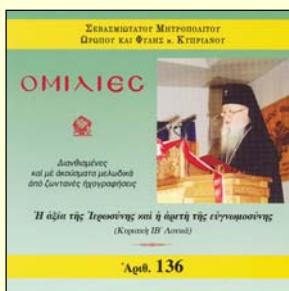
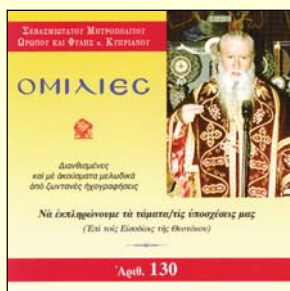
Διανθισμένες καὶ μὲ ἀκούσματα μελωδικὰ
ἀπὸ ζωντανὲς ἠχογραφήσεις

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ τέσσερις ἀκόμη Συμπυκνωμένοι Δίσκοι (CD's) στὴν γνωστὴ ἡδὴ Σειρὰ τῶν «Ὁμιλιῶν» τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ.

Οἱ νέες πνευματικὲς, ἐποικοδομητικὲς καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσες Ὁμιλίες, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες, διανθίζονται μὲ ἀκούσματα μελωδικὰ ἀπὸ ζωντανὲς ἠχογραφήσεις τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, φέρουν δὲ τοὺς ἐξῆς τίτλους:

- Ἀριθ. 129: **Νὰ γίνουμε γῆ ἀγαθῆ** (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ)
- Ἀριθ. 130: **Νὰ ἐκπληρώσουμε τὰ τάματα/τὶς ὑποσχέσεις μας** (Ἐπὶ τοῖς Εἰσοδίαις τῆς Θεοτόκου)
- Ἀριθ. 136: **Ἡ ἀξία τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς εὐγνωμοσύνης** (Κυριακὴ ΙΒ' Λουκᾶ)
- Ἀριθ. 142: **Ἀμαρτία καὶ Μετάνοια** (Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα)

• Ἐπιμέλεια καὶ Παραγωγή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας • Τιμὴ ἐκάστου CD: € 5

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

